

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615206271
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8615206271.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci žalobkyne: C. Š., F.. XX.XX.XXXX, U. XXX/X, XXX XX G., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00151866, o náhradu škody v sume 107,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 5C/246/2015-86 zo dňa 28. novembra 2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 107,47 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 28.11.201 do zaplataenia, sumu 29,99 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 28.11.2015 do zaplataenia a priznal žalobkyňi náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia citoval ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. b/, § 15 ods. 1. § 16 ods. 1, 4, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v nadväznosti na ktoré uviedol:

Súd mal za preukázané, že uznesením povereného príslušníka PZ, Obvodného oddelenia PZ Gíraltovce, Č.: Z.-XXX/GE-J.-XXXX zo dňa 14.2.2014 žalobkyňi bolo vznesené obvinenie pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Uznesením Okresnej prokuratúry Svidník sp. zn. Pv 17/14/7712 zo dňa 4.3.2014 bolo uznesenie Obvodného oddelenia PZ v Gíraltovciach ČVS: ORP-544/GE-SK-2013 zo dňa 14.2.2014 o jej trestnom stíhaní zrušené. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo zrušené pre nezákonnosť, lebo predpoklad o spáchaní trestného činu obvinenou sa nepotvrdil. Pri takomto výsledku trestného stíhania je potrebné vychádzať z toho, že obvinená čin nespáchala, a že teda nemalo byť proti nej vznesené obvinenie. Neposudzuje sa pritom správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania. Rozhodujúci je výsledok trestného stíhania. Žalobkyňu v trestnej veci obhajoval advokát JUDr. Igor Šafranko a trovy obhajoby predstavovali sumu 107,47 eura. Advokátovi zaplatila dňa 26.6.2014 sumu 107,47 eura. Listom zo dňa 20.5.2015 požiadala žalovanú v rámci predbežného prerokovania nároku o náhradu škody v sume 107,47 eura za obhajobu v jej trestnej veci a o náhradu nákladov v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku v sume 59,98 eura. Žalovaná obdržala jej podanie dňa 27.5.2015. Šesťmesačná lehota na uspokojenie jej nároku žalovanej uplynula dňa 27.11.2015 a od 28.11.2015 je v omeškaní. Žalobkyňa podala žalobu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. titulom nezákonného

obvinenia. Uplatnila si náhradu škody v sume 107,47 eura, ako je vyčíslená v uplatnení škody v návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 20.5.2015. Náhrada škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívna a nemôže sa jej štát zbaviť. Pasívne legitimovaným v tomto spore je Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra. Žalovaná škodu v sume 107,47 eura žalobkyni doposiaľ nezaplatila. Z uvedených dôvodov, súd čo sa týka náhrady škody v sume 107,47 eura, žalobe vyhovel.

2. Súd prvej inštancie po citácii § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka zdôvodnil aj priznanie nároku v sume 29,99 eur, ktorá suma predstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku, a ktorá suma predstavuje odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 16,60 eur, režijný paušál vo výške 8,39 eur a 20 % DPH vo výške 5,- eur. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. priznal prvoinštančný súd žalobkyni aj úrok z omeškania. V ďalšom poukázal súd prvej inštancie v celom rozsahu na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 7Co/187/2016-72 z 27.3.2017 v priamej citácii niektorých častí.

3. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), teda úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsah.

4. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalovaná. Odvolacie dôvody podriadila pod ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/, f/, h/ CSP. Odvolateľ poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/72/2017-70 zo 17.6.2018 v bode 11 odôvodnenia, ktorým bolo vytknuté súdu prvej inštancie, že tento sa nevyporiadal ani s jednou námietkou žalovanej uplatnenou v priebehu konania, v dôsledku čoho rozsudok trpí arbitrárnosťou. Zároveň bol daný pokyn v ďalšom rozhodnutí sa s námietkami žalovanej vysporiadať. Poukazom na priebeh pojednávania dňa 28.11.2018 žalovaná zdôraznila, že vo veci nebolo doplnené dokazovanie a vykonané nové dôkazy v súvislosti s preukázaním samotnej škody a jej výšky v zmysle pokynov odvolacieho súdu. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení obmedzil iba na dve skutočnosti, a to na poukázanie na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/187/2016-72 zo dňa 27.3.2017 a na konštatovanie, že „poverený príslušník policajného zboru sa vôbec nezaoberal spismi 3C/126/2013 a 6C/220/2013 tak, ako mu bolo uložené v pokyne zo dňa 5.12.2013. V tomto smere teda pokyn prokurátora splnený nebol.“ Žalovaná zdôraznila, že prvoinštančný súd svojvoľne bez zákonom mu udelenej právomoci konštatoval, že poverený príslušník obvodného oddelenia policajného zboru Giraltovce nespĺnil pokyn prokurátora. Táto skutočnosť nebola stranami sporu prezentovaná v priebehu konania, nevyplýva zo spisového materiálu a ani nebola konštatovaná orgánom, ktorý dohliada nad zákonnosťou v prípravnom a trestnom konaní, teda prokuratúrou. Zdôraznil, že na základe trestného oznámenia bolo dňa 2.7.2013 začaté trestné stíhanie, ktoré bolo zastavené 23.8.2013, pričom v priebehu skrátené vyšetrovania boli zohľadnené závery súdnych konaní vedených na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3C/126/2013 a 6C/220/2013. Dňa 5.12.2013 Okresná prokuratúra vo Svidníku vydala pokyn na začatie trestného stíhania a dňa 7.1.2014 bolo začaté trestné stíhanie voči žalobkyni a dňa 14.2.2014 bolo vznesené obvinenie voči nej pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Voči uzneseniu o vznesení obvinenia podala žalobkyňa dňa 25.2.2014 sťažnosť, v dôsledku ktorej dňa 4.3.2014 prokurátor uznesenie o vznesení obvinenia zrušil a trestné stíhanie v uvedenej trestnej veci bolo dňa 11.4.2014 zastavené. Dňa 9.9.2014 prokurátor vydal pokyn na opätovné konanie vo veci, preto dňa 12.9.2014 bolo začaté trestné stíhanie, ktoré bolo opakovane dňa 11.11.2014 zastavené. Prokurátor vydal pokyn na opätovné konanie vo veci dňa 8.6.2015. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že Okresná prokuratúra vo Svidníku v rámci svojich základných oprávnení aktívne vykonávala dozor nad zákonnosťou predmetného trestného konania už pri začatí trestného stíhania, pričom uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 14.2.2014 bolo vydané na základe pokynu prokurátora zo dňa 5.12.2013. Znamená to, že garant zákonnosti pri právnom konaní priamo uložil policajnému orgánu aby vo veci konal a rozhodol. Príslušník obvodného oddelenia PZ Giraltovce preto postupoval na základe priamych a záväzných pokynov prokurátora. Poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z. z., preto odvolateľ vyslovil nesúhlas s prvoinštančným súdom, že za pasívne vecne legitimovanú Slovenskú republiku má konať Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. V súvislosti so svojou argumentáciou poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave 8Co/251/2010 z 22.5.2012.

5. Žalovaná namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s preukázaním výšky škody, teda žalobkyňa nepreukázala, žeby jej v súvislosti s trestným stíhaním škoda vznikla. Žalovaná namietala, že žalobkyňou predložený príjmový pokladničný doklad z 26.6.2014 neobsahuje náležitosti ako číslo príjmového pokladničného dokladu a poradové číslo, pod ktorým je zaúčtovaný v denníku, na základe čoho vznikli pochybnosti, či došlo k skutočnej úhrade fakturovanej sumy žalobkyňou jej obhajcovi. Z uvedeného dôvodu tak prvoinštančný súd rozhodol za rovnakej dôkaznej situácie ako v predchádzajúcom rozhodnutí a nerešpektoval názor odvolacieho súdu vyslovený v zrušujúcom uznesení. Žalovaná vyslovila názor, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aj nárok na náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súvislosti s uplatnením náhrady škody podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vzťah Občianskeho zákonníka k zákonu č. 514/2003 Z. z. má totižto charakter *lex generalis* ku *lex specialis*. Poukazom na ustanovenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. namietal, že súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom, teda tieto sú vylúčené z náhrady škody podľa cit. zákona a tento nárok bol žalobkyni priznaný nesprávne. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním z 21.1.2019. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Svidník vo veci 7C/247/2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 7Co/187/2016, ktoré rozhodnutia sú skutkovo a právne totožné s predmetným sporom. K námietke žalovanej týkajúcej sa príjmového pokladničného dokladu uviedla, že táto sa týka len jej formálnych a nie obsahových náležitostí. Z príjmového dokladu je preukázané len to, že neobsahuje č. pokladničného dokladu a zaúčtovanie v denníku pod poradovým číslom a nie to, že účtovaná odmena nebola vyplatená. Z dokladu však jednoznačne vyplýva, že suma 107,47 eur bola za obhajobu vo veci Ša/85/14-trovy riadne zaplatená. V účtovníctve vedenom externou firmou je však príjmový pokladničný doklad zaevidovaný pod č. P-P60 a poradové č. zaúčtovania v peňažnom denníku je 989, čo žalobkyňa preukázala pripojeným pokladničným dokladom k vyjadreniu. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

7. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 379 a nasl. CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje. O odvolaní žalovanej bolo rozhodnuté postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a *contrario*, pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu najmenej 5 dní pred rozhodnutím.

9. Odvolací súd sa v predmetnom spore plne stotožňuje so záverom Krajského súdu v Prešove vo veci 7Co/187/2016-72 z 27.3.2017, ktorý záver cituje aj prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd v predmetnej veci navyše udáva, že pokiaľ súd prvej inštancie sa stotožnil taktiež s citovaným rozhodnutím a v celom rozsahu odkázal naň, ide o dostatočné vyporiadanie sa so všetkými námietkami žalovanej vrátane jej vecnej pasívnej legitímácie. V takomto prípade nie je dôvodné, aby súd prvej inštancie zopakoval dôvody svojho rozhodnutia raz s odkazom na citované rozhodnutie a opakovane ako svoje vlastné závery, pokiaľ sa s týmito stotožnil v celom rozsahu. Aj v predmetnom odvolacom konaní odvolací súd považuje za postačujúce pre vyporiadanie sa so všetkými odvolacími námietkami žalovanej odkázať na odôvodnenie odvolacieho súdu vo veci 7Co/187/2016, keďže nevzhliadol priestor pre rozšírenie uvedenej argumentácie a jej zopakovanie by bolo prejavom formalizmu.

10. Odvolací súd v predmetnom spore nemá pochybnosti ani o skutočnej úhrade žalovanej sumy žalobkyňou, čo v konečnom dôsledku potvrdzuje príjmový pokladničný doklad predložený s vyjadrením, ktorý dôkaz však nie je možné zohľadniť.

11. K námietke žalovanej týkajúcej sa nároku na náklady na predbežné prerokovanie nároku odvolací súd poukazuje na znenie § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré znie „Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta.“ Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.“ Uvedené znenie zákona

neznamená vylúčenie akýchkoľvek ďalších nárokov podľa všeobecného predpisu, ale znamená iba to, že v rámci predbežného prerokovania nároku, teda dobrovoľného plnenia zodpovedného subjektu nie sú trovy konania, ktoré s predbežným prerokovaním nároku súvisia. Nevylučuje to však aplikáciu ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

12. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP vrátane správneho výroku o trovách konania.

13. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, teda úspešnej žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v rozsahu 100 %.

14. Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).